

Τις τελευταίες μέρες ο ελληνικός λαός παρακολούθησε με κομμένη ανάσα τους εκπροσώπους των εργοδοτών να τα "τσουγκρίζουν" με τους συνδικαλιστές ηγέτες. Οι εφημερίδες και τα μέσα μαζικής ενημέρωσης έσπευσαν να μας πληροφορήσουν ότι τα "τσούγκρισαν" εξ' αιτίας της Α.Τ.Α., όμως το μόνο που είδαμε στις φωτογραφίες που συνόδευαν τη μεγάλη είδηση, ήταν να τσουγκρίζουν στην κυριολεξία τα ποτήρια με τα ουίσκυ (Τζώνυ Ουώλκερ) μέσα στη χαρούμενη ατμόσφαιρα του "γεύματος εργασίας" (δουλειά κι αυτή....). Αναρωτηθήκαμε λοιπόν γιατί τέτοιοι αδελφικού φίλοι, άνθρωποι που δεν έχουν χωράφια να χωρήσουν, να μαλώνουν τόσο άσχημα για μια παρεξήγηση, αφού είναι γνωστό πως η πλειοψηφία των εργοδοτών είχε δεχτεί να δώσει την Α.Τ.Α. Μετά όμως καταλάβαμε ότι δεν έχουν μαλώσει πραγματικά για αστείο το κάνουν τα παιδιά. Μια πλάκα θέλουν να κάνουν στους εργαζόμενους για να βγάλουν μετά απ' την τσέπη την Α.Τ.Α., να μας κάνουν "τσα" και να γελάσουμε όλοι μαζί. Έπειτα οι εργοδότες δεν μπορούσαν ν' αφήσουν σε δύσκολη θέση τα μικραδέλφια τους, τους συνδικαλιστές ηγέτες: Τώρα τελευταία οι εργαζόμενοι γκρίνιαζαν ότι η Γ.Σ.Ε.Ε. είναι πουλημένη, ότι όλοι τους πασάρουν παραμύθια, ότι μόνοι τους χωρίς συνδικαλιστές και κόμματα πρέπει ν' αγωνιστούν, και άλλα κακά πράγματα. Η ΓΣΕΕ ήταν πολύ στεναχωρημένη και τότε στους μεγάλους αδελφούς: "Δεν είσαστε εντάξει; δεν έπρεπε να την δεχτείτε έτσι γρήγορα την Α.Τ.Α., δέχως αντιρρήσεις δέχως μια τσση-δα απεργία".

Ηρθε κι ο σεβασμιος νονός, το κράτος, και το βάλανε όλοι μαζί κάτω. Στο τέλος, οι εργοδότες είπαν: "χαλάλι, φίλους σαν τ' αδέλφια μας τους συνδικαλιστές ηγέτες δεν βρίσκουμε άλλους. Στο κάτω-κάτω τι ψυχή έχει μια στάση εργασίας, ακόμα και μια απεργία, αφού εν τέλει θάρθουν πάλι οι εργαζόμενοι στη δουλειά, πιο χαρούμενοι, παράγοντας περισσότερα, βάζοντας περισσότερα στη τσέπη και αγαπώντας πιο πολύ τους συνδικαλιστές-μαρμπάδες και τον νονό-κράτος που δεν υποχωρούν στα σχέδια του κεφαλαίου". Σ' αυτή τη συγκινητική οικογενειακή στιγμή ήταν που ο φωτογραφικός φακός αποθανάτισε τη σκηνή με τα ουίσκι. Έτσι λοιπόν "τα τσουγκρίσαν", κι εργαζόμενοι τρισευτυχισμένοι είπαν μπράβο της αγωνιστικής ΓΣΕΕ, κατέβηκαν και σε "ταξικές" πορείες άσχετα αν τους είχαν σαν πρόβατα στο μαντρί, μιας και γύρω-γύρω ήταν οι συνδικαλιστές ηγέτες και τα "παιδιά" των προοδευτικών κομμάτων (άλλοι συγγενείς αυτού) που φώναζαν: "μη το παρατραβάτε το σκουινό, γιατί δύνουμε πάτημα στη δεξιά και την αντίδραση".

Έτσι λοιπόν πάει η ιστορία: οι εργοδότες θα μας δώσουν (ή την έχουν ήδη δώσει...) την ΑΤΑ κι ότι άλλα ψύχουλα τους ζητήσουμε. Έτσι κι αλλιώς γιατί να μην μας τα δώσουν, αφού και ο τιμάρειμος θ' ανεβαίνει και αυτού καλά λεφτά θα τσεπώνουν. Γιατί να μη μας τα δώσουν αφού έτσι θα μας κάνουν να ξεχνάμε ότι οι εργαζόμενοι μπορούν να κατέχουν όχι μόνο την παραγωγή αλλά και ολόκληρη την κοινωνική ζωή, δέχως να χρειάζονται εργοδότες, κράτος κόμματα και συνδικαλιστές; Στο κάτω κάτω όλοι σ' αυτή την αγαπημένη οικογένεια παίζουν το παιγνίδι τους. Το "σοσιαλιστικό" κράτος δεν ήταν που πριν λίγους μήνες έκανε τις "ψευτοκοινωνικοποιήσεις"; Λες και γίναν των εργαζομένων τα εργοστάσια, λες κι αποφασίζουν εκείνοι για νάχουμε κοινωνικοποίηση. Όμως δική τους είναι η αστυνομία κι ο στρατός, ότι θέλουν λένε.

Εμείς οι αναρχικοί, που αν δεν τόχετε ακούσει, ούτε κερατάκια έχουμε στο κεφάλι ούτε σύριγγες στα μπράτσα, θέλουμε να σας υπενθυμίσουμε κάτι που ίσως έχετε δεί στ' όνειρο σας. Πιστεύουμε πως οι λαοί μπορούν να ζήσουν αποφασίζοντας οι ίδιοι για τα πάντα χωρίς την παρασιτική ύπαρξη του κράτους και του κεφαλαίου, των κομμάτων και των συνδικάτων. Θα μας πείτε "συγγενείς είναι, χωρίς φамίλια δεν ζει κανείς". Όχι φίλε, ούτε καν "εξ' αγχιστεύας" συγγενείς δεν τους έχουμε. Αντίθετα, όλο αυτό το σκυλολοϊ έχει από κοινού οργανώσει την πιο πρόστυχη αποπλάνηση εις βάρος του ανθρώπινου είδους: τον ταξικό, κρατικό πολιτισμό.

Φίλε, μπορούμε να τους νικήσουμε. Οι οπλισμένες συμμορίες τους είναι σκουπίδια μπροστά στην προμηθεϊκή δύναμη των ανθρώπων που απελευθερώνονται κι αρχίζουν να οργανώνουν δέχως εξουσία τη ζωή τους. ΟΧΙ ΑΛΛΟ NANI.